

Historie van de site

CV

De initiatiefnemer voor deze site vestigde zich in 1973 als associé in de marineplaats Den Helder als huisarts. Deze plaats heeft een spuigemaal, bekend staand als "De Helsdeur".

Vanaf het begin werd hij geconfronteerd met niet reguliere behandelingstechnieken, zoals "manuele therapie" en wat later met "Neuraaltherapie".

Door de patiënten werd dat op prijs

gesteld. Door de collegae niet zo.

Het was niet wetenschappelijk genoeg. Daardoor -jong en naïef- uitgedaagd ontstond tussen 1980 en 1990 een zoektocht naar de achtergronden van de geconstateerde werking, de basis van elk wetenschappelijk onderzoek.

Naïef, omdat verwacht werd, dat wetenschap en behandelaars zaten te wachten op een antwoord. Niets bleek minder waar.

Publiceren

Tegen de spuiroom oproeïend hebben de Helderse onderzoeken desondanks resultaten opgeleverd, die tot op heden nog steeds geldig zijn en praktische consequenties hebben, maar niet gepubliceerd konden worden.

Diverse universiteiten zijn toen benaderd voor medewerking. De algemene teneur was: "Wij denken, dat een huisarts op dit terrein geen meerwaarde heeft te bieden". Benaderde tijdschriften reageerden niet op het toegezonden materiaal. Een enkele schreef terug: "Het onderwerp ligt niet in de belangstellingsfeer van onze lezers".

Inderdaad, het was nieuw terrein, een herontdekking van 100 jarig oud onderzoeksmateriaal met een voor dit doel niet eerder toegepaste onderzoekstechniek. Expertise was nauwelijks voor handen.

In 1990 werden de pogingen beëindigd. Tot 2010.

Bij een universitaire pijnpolikliniek werd opnieuw de bijna vergeten onderzoeksmethode toegepast bij pijnonderzoek: Acute CRPS.

Promotietraject

Een promotietraject met publicatie van de verkregen onderzoeksresultaten leek tot de mogelijkheden te behoren.

Tot in 2011 de wetenschapsfraude's bekend werden.

De Wet Medisch Wetenschappelijk Onderzoek op Mensen van 1998 hing als een dreigend zwaard van Damocles boven onderzoek van 30 jaar oud. Een publicatietraject werd niet meer aangedurfd. Ook editors conformeren zich aan deze wet.

Misstanden

Tegelijk worden ook misstanden in wetenschappelijk publicatieveld zichtbaar. Wetenschappers en Tijdschriften tellen niet meer mee, als ze niet voldoende worden geciteerd. En wetenschappers zouden geen wetenschappers zijn als ze daar geen oplossing voor bedachten. Voor henzelf was de oplossing: publiceren onder zoveel mogelijk namen. De bekendste voorop. Naarmate de laatsten dan

ook meer geciteerd worden, schuift de volgorde op. Publicaties worden in stukken geknipt en afzonderlijk gepubliceerd. Dat drijft de "citation index" op. Het leidt ook tot meer publicaties en dus meer wetenschappelijke tijdschriften. Die tijdschriften kunnen aspirant auteurs stimuleren om in hun artikelen frequent andere artikelen te citeren, die verschenen zijn in het blad, waarin ze zelf willen publiceren. Dat bevordert de "citation index" van de bladen en versterkt hun wetenschappelijk aanzien. Dat maakt weer dat er forse prijzen gevraagd kunnen worden voor het inzien en downloaden van artikelen, verschenen in deze bladen. Elsevier bijvoorbeeld hanteert tarieven van 40-60 euro voor artikelen van 30 jaar oud en een omvang van 8 pagina's. Welke onderzoeker kan dit soort tarieven zelf ophoesten?

Onlangs heeft een groep van 2500 wetenschappers besloten aan deze praktijken niet meer mee te werken. Dat kun je je overigens alleen permitteren, als je eigen wetenschappelijke kaliber niet meer aan discussie bloot staat.

Wetenschappelijk publiceren is daarmee niet alleen voorbehouden aan wetenschappelijk gekwalificeerd werk, maar vooral aan werk van wetenschappers, die vertrouwen hebben gewonnen binnen hun beroepsgroep op basis van de hoogte van hun bekendheid, hun "citation index" en die van de bladen, waarin zij hebben gepubliceerd.

Een wetenschapper "van buiten" maakt in deze incrowd weinig kans en ook dat is geen nieuws.

Internet.

Resteert het publiceren op eigen gezag en verantwoordelijkheid.

In de tachtiger jaren nauwelijks een optie.

Vandaag de dag: een handomdraai.

De titel van de site verraadt ambitie. Het is een poging om de gevestigde orde van onderzoek en publiceren te doorbreken. Dat heeft ook nadelen.

De screening door professionals, die wetenschappelijke publicaties doormaken alvorens ze aan de beroepsgroep worden aangeboden valt weg. Rijp en groen komt door elkaar heen te staan. Aan de lezer het kritisch vermogen hiertussen te selecteren.

Aan de andere kant heeft een voorselectie ook zijn nadelen. Een Amerikaans onderzoek in de vorige eeuw toonde aan, dat goed gekwalificeerde artikelen van onderzoekers van naam voor publicatie werden afgewezen, als ze onder een onbekende naam werden aangeboden. Omgekeerd werden voor dit doel gefabriceerde flutartikelen geaccepteerd als ze onder een bekende naam werden aangeboden.

Het is nu niet anders. Wetenschappelijke diefstal en plagiaat komt ook heden ten dage voor en is niet zo zeldzaam. De auteur van dit artikel heeft het zelf meegemaakt. Een wetenschapper van naam tekende daarvoor.

Bekende wetenschappers vallen en vielen publiekelijk door de mand.

Onbedoeld heeft de psycholoog Stapel daarvan recent een onweerlegbaar bewijs geleverd. Verzonnen en daarmee flut artikelen werden als wetenschappelijk "hoogstaand" beoordeeld. Wetenschappelijk vooroordeel bestaat dus en heeft geen geringe invloed bij publiceren.

Wetenschappers, die zich bij deze website aanmelden zijn in elk geval zeker van plaatsing. De lezer zal zelf uitmaken of die artikelen voor hem/ haar van waarde zijn.

Voor mijzelf betekent deze wijze van publiceren, dat ik aan mijn taak heb voldaan. De taak om aan anderen bekend te maken, wat de onderzoeken, waaraan zoveel patiënten hebben meegewerkt met de hoop er ook zelf beter van te worden, hebben opgeleverd.

Het is te hopen, dat die onderzoeken worden nagevolgd. Het is de moeite waard en voor patiënten kan het een bijdrage tot een praktische oplossing voor hun problemen brengen.

Ik hoop dat het een succes wordt en anders was het een zinvol experiment.

P.H.E. van der Veen. 10-02-2012.

editor@chronic-pain-science.nl